

[Bundvad.]

frivillig voldgift, men at dette desværre blev afvist. Arbejdernes repræsentanter i forhandlingerne var villige til at forelægge forslaget med anbefaling for deres kompetente forsamlinger, og det vil jeg udtale min anerkendelse af. Jeg er på forhånd klar over, at fagbevægelsen må se med stor betænkelighed på en voldgiftsavgørelse, og at man nødig giver sig ind under den. Men den indeholdt dog en mulighed for en fredelig løsning af striden, ligesom en sådan frivillig voldgift også havde indebåret, at parterne fik indflydelse på voldgiftsrettens sammensætning, herunder valg af opmand, som parterne måtte være enige om at udpege. Altså en ordening, som i den givne vanskelige situation dog måtte være at foretrække fremfor en tvungen ordening, som parterne måtte regne med som en oplagt mulighed. Desværre sagde arbejdsgivernes repræsentanter nej til frivillig voldgift, og nu står vi da overfor spørgsmålet om tvungen voldgift som foreslået af ministeren.

Mit parti er absolut ikke tilhænger af tvungen voldgift i arbejdsstridigheder, og det kan kun være en nødvendighed, der tvinger os til at gå den vej, men desværre er nødvendigheden over os.

Fagforbundene har ment det nødvendigt for at tvinge positive forhandlinger igennem af etablere en begrænset konflikt ved nogle større gårde, gartnerier og planteskoler, men fra førstkomende lørdag vil en stor lockout, formentlig omfattende 70 000 mand og bl. a. omfattende mejerierne, være en trist kendsgerning, hvis der ikke gribes ind. Vi står da i den situation, at landbrugets produktion og eksport i så fald ville blive stærkt hemmet til skade for alle.

Det havde været ønskeligt, om Danmarks økonomiske stilling havde tilladt, at stridens to parter havde kunnet kæmpe deres strid til en løsning, som de selv kunne acceptere, men det har landet ikke råd til i dag.

Vi har fornylig her i folketinget indgående beskæftiget os med Danmarks økonomiske stilling og med valutaproblemet, og et flertal har indset nødvendigheden af at gennemføre stramminger i økonomien og nye afgifter på befolkningens daglige forbrug, ialt til et beløb af ca. 400 mill. kr. hvert år i 2 år, i bestræbelse på at skabe

stabilitet i landets økonomi. På denne baggrund kan man ikke stiltiende se på, at en omfattende og måske langvarig konflikt i landbruget tvinger nye forstyrrelser og forringelser ind i vor økonomi. Vi kunne da komme i den situation, at de byrder, vi nylig har måttet pålægge befolkningen, måske ville være båret forgæves og nye store stramminger kunne blive nødvendige. En sådan udvikling må vi undgå; vi skylder befolkningen at gøre det.

Mit parti kan derfor efter omstændighederne gå ind for, at landbrugets arbejdstidsspørgsmål indbringes for en tvungen voldgift, så at den løbende konflikt bringes til ophør og den varslede lockout ikke kommer til udbrud.

Vi er indstillet på at drøfte lovforslagets enkeltheder i et udvalg, men anbefaler iøvrigt forslaget til hurtig vedtagelse.

Sønderup: Det tør vel nok antydes, at regeringen derved, at den har set sig nødsaget til at fremsætte det foreliggende lovforslag om tvungen voldgift vedrørende arbejdstiden i landbruget, er kommet i en ubehagelig og også vanskelig situation; men det kan næppe være en situation, der kommer helt bag på den højtærede økonomi- og arbejdsminister, eftersom han allerede for snart et år siden ved et fagforeningskursus i Middelfart erklærede, at regeringen ville følge en eventuel henstilling fra Dansk Arbejdsmands Forbund om i næste folketingsår at fremsætte et lovforslag om nedsettelse af arbejdstiden i landbruget.

Der skal ikke megen fantasi til at forestille sig, hvorledes en sådan ligefrem invitation kommer til at virke. Den omstændighed, at regeringen efter forhandling med arbejderorganisationerne afstår fra at fremsætte et lovforslag, er vel udtryk for, at den har fået andre problemer på halsen og også, sådan som den foregående ærede ordfører gav udtryk for, er blevet klar over, at det dog ville virke for udfordrende under hensyn til valutastillingen at fremsætte et forslag, der efter alle solemærker at dømme ville forværre udviklingen. Regeringen lod altså klogelig være med at fremsætte det omtalte lovforslag, men konsekvenserne af det, man oprindeligt havde lagt op til, de forventninger, man havde